

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liviú Petru Lupean, Oana Andreea Lupean κατά SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA, εκπροσωπούμενης από το Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA

(Υπόθεση C-119/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 3, παράγραφος 1, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 5 — Εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών — Δανειακή σύμβαση σε ξένο νόμισμα — Συναλλαγματικός κίνδυνος τον οποίο φέρει εξ ολοκλήρου ο καταναλωτής — Σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων — Κύριο αντικείμενο της δανειακής σύμβασης)

(2018/C 142/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Liviú Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

κατά

SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA, εκπροσωπούμενης από το Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., εκπροσωπούμενης από την OTP BANK SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ο όρος «κύριο αντικείμενο της συμβάσεως» της διατάξεως αυτής καλύπτει ρήτρα όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία περιλαμβάνεται σε δανειακή σύμβαση που έχει συνομολογηθεί σε ξένο νόμισμα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, χωρίς να έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως, και σύμφωνα με την οποία το δάνειο πρέπει να εξοφληθεί στο ίδιο νόμισμα με εκείνο στο οποίο συνομολογήθηκε, εφόσον με τη ρήτρα αυτή καθορίζεται μια ουσιώδης παροχή που χαρακτηρίζει την εν λόγω σύμβαση.
- 2) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι η ρήτρα δανειακής σύμβασης όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κίνδυνου εξ ολοκλήρου στον οφειλέτη και δεν έχει καταρτιστεί κατά τρόπο διαφανή, με συνέπεια ο οφειλέτης να μην είναι σε θέση να αξιολογήσει βάσει σαφών κριτηρίων τις οικονομικές συνέπειες της σύμβασής αυτής, μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική από το εθνικό δικαστήριο κατά την εξέταση της ρήτρας αυτής, εφόσον διαπιστωθεί ότι, κατ' αντίθεση προς την αρχή της καλής πίστωσης, η εν λόγω ρήτρα επιφέρει σε βάρος του καταναλωτή σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που υπέχουν οι συμβαλλόμενοι από τη σύμβαση. Συναφώς, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης και, ιδίως, την πείρα και τις γνώσεις του επαγγελματία όσον αφορά τις πιθανές μεταβολές των επιτοκίων και τους εγγενείς κινδύνους της συνομολογήσεως δανείου σε ξένο νόμισμα, να αξιολογήσει, πρώτον, την ενδεχόμενη μη συμμόρφωση με την απαίτηση περί καλής πίστης και, δεύτερον, την ύπαρξη ενδεχόμενης σημαντικής ανισορροπίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13.

⁽¹⁾ EE C 178 της 6.6.2017.